

“Τι είναι στο πνεύμα ανώτερο;
Να πάσχει, να αντέχει σιωπαίνοντας τις πληγές
από μια μοίρα που το ταπεινώνει χωρίς κανένα έλεος
ή να επαναστατεί.
Να αντιστέκεται, να παίρνει τα όπλα
ενάντια στην ατελείωτη παλίρροια των λυπημένων κόπων”.

ΑΜΛΕΤ
Ουίλιαμ Σαίξπηρ

αυτόνομη δράση τοπική παρέμβαση κοινωνικοί αγώνες

πρόγραμμα εκδηλώσεων

Παρασκευή 3 Οκτώβρη

στην πλατεία Παναγούλη

- ώρα: 7.00μ.μ. Συζήτηση με θέμα:
Τοπικά ζητήματα και
αυτοοργανωμένες κινήσεις
κατοίκων
(στη συζήτηση θα παρέμβουν μέλη
των τοπικών κινήσεων από τις γύρω
περιοχές)
- 9.00μ.μ. Ντοκιμαντέρ για το ΚΥΤ
- 9.45μ.μ. Ντοκιμαντέρ για το Ρέμα

Σάββατο 4 Οκτώβρη

στην πλατεία Παναγούλη

- ώρα: 6.00μ.μ. Συζήτηση με θέμα:
Μισθωτή εργασία και ανεργία.
Από την εξατομικευμένη
εκμετάλλευση στην
αυτοοργανωμένη αντίσταση
- 8.30 μ.μ. Συναυλία με τους
- Κοσμική Άγνοια
 - Κόμπλεξ
 - Μεθυσμένα Ξωτικά
 - Mankind

Κυριακή 5 Οκτώβρη

στο ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη

- ώρα: 6.00μ.μ. Συζήτηση με θέμα:
Αυτόνομη δράση,
τοπική παρέμβαση
και κοινωνικοί αγώνες

εκδίδεται από το
Ελευθεριακό Στέκι
“Πικροδάφνη”

Αγ. Βασιλείου
& Π.Π. Γερμανού 22,
Μπραχάμι
Τ.Θ. 72086 Τ.Κ. 16310

Περί πολεμικών επεμβάσεων και άλλων δεινών

Τέλος Μαρτίου 2003. Η μεγαλύτερη δολοφονική μηχανή του πλανήτη, αυτή των αμερικανών μαζί με τους άγγλους και τους ισπανούς συμμάχους της, θέλοντας να εκμεταλλευτούν το πλούσιο σε πετρέλαιο έδαφος του Ιράκ, μόλις ξεκινούν τον πόλεμο. Το πρόσχημα, βέβαια, δεν είναι η οικονομική εκμετάλλευση και η γεωστρατηγική θέση του Ιράκ, αλλά τι άλλο φυσικά από την δικαιολογία περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ταλαιπωρημένου λαού του Ιράκ και των γύρω περιοχών που ο σαντάμ χουσεϊν πράγματι καταδυνάστευε.

Πολύς λόγος είχε γίνει εκείνες τις μέρες για το ποιες χώρες θα βοηθούσαν έμπρακτα τις αμερικανικές δυνάμεις στο δύσκολο, ομολογουμένως, έργο τους εκείνο της στρατιωτικής επέμβασης. Μεταξύ των χωρών που προσφέρθηκαν απ' την πρώτη στιγμή να βοηθήσουν στο πλευρό των αμερικανών, εκτός της αγγλίας και της ισπανίας, ήταν η αυστραλία, η τσεχία, η δανία και η πολωνία, σε αντίθεση με την γερμανία και την γαλλία, οι οποίες υποστήριζαν ότι τον πρώτο λόγο για επέμβαση τον είχε ο οπς και όχι οι ηπα.

Επίσης πολύς λόγος είχε γίνει και για την Ελλάδα, αφού στο εσωτερικό μια πολλή μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού μιλούσε για την βάση της σούδας σαν μια απόδειξη της άμεσης σχέσης της χώρας στον πόλεμο του Ιράκ με αποκορύφωμα πολλές διαδηλώσεις, αποκλεισμούς και συγκρούσεις έξω από την ίδια τη βάση τις μέρες του πολέμου μεταξύ αντιεξουσιαστών, αναρχικών, αριστερών και των δυνάμεων καταστολής. Η ελληνική κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή διερίγγυε τα ιμάτιά της ότι ουδεμία σχέση έχει με τον πόλεμο στο Ιράκ και ότι η μόνη της εμπλοκή είναι σε διπλωματικό επίπεδο, για την εκτόνωση της έντασης και την επιστροφή στην ειρήνη, καθώς επίσης και σε ανθρωπιστικό επίπεδο. Όσα στοιχεία όμως έχουν δει το φως της δημοσιότητας και αναφέρονται στην σπουδαιότητα της βάσης της σούδας τις

μέρες του πολέμου καθώς και για την σημασία της γενικότερα, διαψεύδουν πανηγυρικά την - κάνω το κορόιδο και ουδεμία σχέση έχω - ελληνική κυβέρνηση. Τα στοιχεία αυτά έχουν ως εξής:

Η Ελλάδα προσέφερε βοήθεια στον πόλεμο των ηπα κατά του Ιράκ σε τρία μέτωπα: παρείχε τον εναέριο χώρο της, συμμετείχε στην ροή πληροφοριών και διέθεσε την βάση της σούδας. Η **nsa souda bay**, όπως την λένε οι αμερικανοί επισήμως είναι ένας επιχειρησιακός μύθος-μια από τις πέντε μεγαλύτερες και σημαντικότερες βάσεις των ηπα στον κόσμο, κλειδί για την παρουσία τους στην μεσόγειο, στην μέση ανατολή, στον εύξεινο πόντο και στην ερυθρά θάλασσα. Οι αριθμοί το αποδεικνύουν: Κατά το κρίσιμο διάστημα της επίθεσης στο Ιράκ (20 Μαρτίου - 30 Απριλίου), 5270 αεροσκάφη των ηπα και των συμμάχων τους προσγειώθηκαν ή περνώντας από τον εθνικό εναέριο χώρο της Ελλάδας έδωσαν αναφορά πορείας στην σούδα. Ανάμεσά τους 3963 μεταφορικά και 307 μαχητικά και σταθερά κάθε μέρα απογειώνονταν / προσγειώνονταν 22-28 κατασκοπευτικά, ηλεκτρονικού πολέμου, ιπτάμενα τάνκερ και ραντάρ, ανθυποβρυχιακά, και άλλα αεροσκάφη. Στο ναυτικό σκέλος της βάσης, από την αρχή του έτους που άρχισε η προετοιμασία μέχρι το τέλος των επιχειρήσεων έδωσαν στην σούδα και υποστηρίχθηκαν (πυρομαχικά, καύσιμα, τρόφιμα, συντήρηση και λοιπά) 196 πλοία - ανάμεσά τους 2 αεροπλανοφόρα, 16 υποβρύχια (και πυρηνοκίνητα), 56 φρεγάτες κοκ. Μάλιστα, αν πάμε πιο πίσω, στην αφετηρία της αμερικανικής αντιτρομοκρατικής εκστρατείας (11/09/2001), τα πλοία ξεπερνούν τα 750.

Οι αριθμοί αυτοί είναι κυρίως ο λόγος που ο μπους περιέλαβε την Ελλάδα στις 4 χώρες που προσέφεραν την πιο σημαντική βοήθεια στην επίθεση κατά του Ιράκ και ήταν

αποφασισμένος να την περιλάβει στις χώρες που δημόσια θα ευχαριστούσε. Αυτό ωστόσο απετράπη ύστερα από ελληνική παρέμβαση, καθώς εκτιμήθηκε ότι ένα δημόσιο «ευχαριστώ» του μπους θα επιδρούσε αρνητικά στην ελληνική κοινή γνώμη. Κάτι που υπολόγισε διαφορετικά το 1991 ο τότε πρωθυπουργός μπισσάκης και άκουσε τον πατέρα μπους να δηλώνει από την σούδα ότι στην διάρκεια της πολύμηνης «καταιγίδας της ερήμου» η βάση συντήρησε 97 πλοία, εξυπηρέτησε 31000 πτήσεις με ρυθμούς 300%-400% πιο γρήγορα από τους κανονικούς κατά τρόπο άψογο.

ΔΙΚΤΥΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η σημασία της σούδας ως ενός από τους σημαντικότερους κρίκους στο παγκόσμιο δίκτυο ασφαλείας της ουσίνγκτον ήταν και το μοναδικό κριτήριο για την ανάθεση στην Ελλάδα από το νατο, έπειτα από πρόταση των ηπα, του νεοσύστατου «αντιτρομοκρατικού» κέντρου εκπαίδευσης και επιχειρήσεων ναυτικής αποτροπής -με έδρα πιθανότατα την ίδια την σούδα. Αρμοδιότητα του κέντρου αυτού θα είναι η εκπαίδευση και η διεξαγωγή επιχειρήσεων για τον έλεγχο και την αποτροπή παρανόμων ναυτικών δραστηριοτήτων, όπως προετοιμασία κατά τρομοκρατικών ενεργειών, διακίνησης οπλισμού, ναρκωτικών, λαθρομετανάστευσης κτλ.

Ένα άλλο επίσης σημαντικό στοιχείο, που όλοι μας είδαμε τις τελευταίες ημέρες, είναι ότι για να καλυφθούν κάποιες ανάγκες της ασφάλειας της βάσης, ψάχνουν τρόπους να προσθέσουν στην

Ειδήσεις από τα κατεχόμενα

αμερικανική αποικία άλλα 42 περίπου στρέμματα γης που καταλαμβάνουν τον χώρο έξω από την ίδια, κάνοντας τον ντόπιο πληθυσμό να ανακοινώνει και να προβαίνει σε κινητοποιήσεις.

Η ελληνική κυβέρνηση, μετά την βοήθεια που παρείχε στους αμερικανούς κατά την διάρκεια του πολέμου στο Ιράκ την περασμένη άνοιξη, σήμερα πιθανολογείται ότι θα στείλει δυνάμεις στα πλαίσια μιας ειρηνευτικής δύναμης. Αυτό σημαίνει ιατρική βοήθεια αλλά και στρατό και μάλιστα έμμισθο.

Ο πόλεμος στο Ιράκ φυσικά και δεν σταμάτησε ποτέ. Η κήρυξη της επίσημης λήξης του από τον Μπους την 1η Μαΐου δεν σήμαινε τίποτα άλλο από την θριαμβευτική εισβολή του αμερικανικού στρατού στην χώρα. Όπως κάθε στρατός κατοχής η ειρήνη που θέλει να επιβάλλει δεν είναι άλλη από την πλήρη υποταγή της κοινωνίας και την εγκαθίδρυση μιας νέας τάξης πραγμάτων που δεν θα εγκυμονεί κινδύνους για την ανατροπή του. Οι κυρίαρχοι αυτοί του κόσμου καθώς και όσοι προσφέρονται να συνδράμουν στην επιβολή της «ειρήνης» γνωρίζουν καλά πως καμιά ειρήνη δεν μπορεί να υπάρξει σε μία χώρα που ο στρατός παρελαύνει στους δρόμους και πυροβολεί ό, τι κινείται. Καμιά ειρήνη δεν νοείται με στρατούς και αστυνομίες και σε κανένα κομμάτι της γης. Όσον αφορά φυσικά αυτό που τα κράτη ορίζουν ως τρομοκρατία ας μην ξεχνάμε πως μόνο αυτά μπορούν και θέλουν να την επιβάλλουν.

(Πηγή αριθμητικών στοιχείων
εφ. «ΤΑ ΝΕΑ», 14-15/06/03)

Το στέκι των κατοίκων στον
υπο κατάληψη χώρο του ΚΥΤ

Με την εισβολή των ΜΑΤ στον χώρο του ΚΥΤ στις 2 Μαΐου έπεσε η αυλαία ενός καλοσκοπιοθετημένου έργου από πλευράς των δημοτικών αρχών Αργυρούπολης και Ηλιούπολης. Το έργο είχε ξεκινήσει λίγους μήνες πριν όταν ο δήμαρχος της Ηλιούπολης σε συνεργασία με τον δήμαρχο της Αργυρούπολης, ο οποίος είχε κινήσει το θέμα και προεκλογικά, προσπάθησαν να πείσουν τους κατοίκους πως είναι με το μέρος τους, ενάντια και αυτοί στα σχέδια της ΔΕΗ για την κατασκευή του κέντρου υπερυψυλής τάσης. Στήριζαν δήθεν τις κινήσεις των κατοίκων όπως την κατάληψη του χώρου της ΔΕΗ, τις δεντροφυτεύσεις, τις διάφορες εκδηλώσεις και γενικότερα υποστήριζαν ότι δεν είχε κανένα κόστος γι'αυτούς αντίθετα μάλιστα έδειχναν πως αυτές οι δημοτικές αρχές λαμβάνουν υπόψη τα αιτήματα των κατοίκων και νοιάζονται πραγματικά για τα προβλήματα των πολιτών.

Το πραγματικό τους όμως πρόσωπο φανερώθηκε όταν δεν έκαναν την παραμικρή κίνηση για την απομάκρυνση των ΜΑΤ από τις περιοχές μας και έκαναν την Ηλιούπολη και την Αργυρούπολη αστυνομικοκρατούμενες πόλεις. Όταν δεν εμπόδιζαν τις εξακριβώσεις, τις προσαγωγές και τους ξυλοδαρμούς κατοίκων που θύμιζαν άλλες εποχές. Όταν άλλα υπόσχονταν μπροστά στις συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας και άλλα συμφωνούσαν με τη ΔΕΗ, την κυβέρνηση και την αστυνομία. Όταν άλλα αποφάσιζαν στα δημοτικά συμβούλια κάτω από τις πιέσεις των κατοίκων και άλλα εφάρμοζαν στη συνέχεια υπονομεύοντας έτσι τον αγώνα τους. Όταν επιχειρούσαν να τρομοκρατήσουν με τους τραμπούκους τους μέσα στα δημοτικά συμβούλια. Όταν επιτρέπουν ακόμα και σήμερα να γίνονται τα έργα της ΔΕΗ. Όταν μέσα από τις φυλλάδες τους θεωρούν το θέμα λήξαν και ζητούν την απομόνωση των κατοίκων που διεκδικούν να αποφασίζουν οι ίδιοι για την υγεία τους, τη ζωή τους και τη γειτονιά τους.

Ο δίκαιος όμως αγώνας των κατοίκων δεν τερματίστηκε. Η αντίσταση στα σχέδια της κυβέρνησης και της ΔΕΗ συνεχίστηκε με περισσότερο δυναμισμό. Πραγματοποιήθηκαν ανοιχτές συνελεύσεις, έγιναν μικροφωνικές και συμβολικά κλεισίματα της λεωφόρου Κατεχάκη, αναρτήθηκαν πανό στην Ηλιούπολη και στην Αργυρούπολη. Οι κάτοικοι συσπειρώθηκαν ζητώντας να μην πραγματοποιηθούν τα έργα της ΔΕΗ και κυρίως να φύγουν αμέσως τα ΜΑΤ από την περιοχή. Οι κινήσεις της αστυνομίας από την άλλη πλευρά έγιναν ολοένα και πιο προκλητικές. Εξακριβώσεις, προσαγωγές και ξυλοδαρμοί περαστικών και κατοίκων, που έχουν συγκεντρωθεί για να διαμαρτυρηθούν καθώς και έντονη παρουσία αστυνομικών με πολιτικά, δημιουργούν μια σειρά από εκτεταμένα επεισόδια μεταξύ των κατοίκων και των ΜΑΤ.

Στις 15 Μαΐου 2003 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και ακολούθησε πορεία που ξεκίνησε από τα Κανάρια προς το ΚΥΤ. Σ'όλη τη διάρκεια της πορείας μοιράστηκε ενημερωτικό υλικό και γράφτηκαν συνθήματα ενάντια στα ΜΑΤ και τη ΔΕΗ. Όταν η πορεία περνάει από το δημαρχείο πετιούνται μπογιές στην είσοδο του και γράφονται συνθήματα στους τοίχους του. Η πορεία προχωράει προς το ΚΥΤ όπου οι κάτοικοι βρίσκονται αντιμέτωποι με τις παρατεταγμένες δυνάμεις των ΜΑΤ. Ακολουθούν συμπλοκές, δακρυγόνα και κυνηγητό από τους αστυνομικούς στους γύρω δρόμους ακόμα και μέσα στα σπίτια της γειτονιάς. Ο κόσμος ανασυντάχθηκε στην κεντρική πλατεία και υστέρη από την είδηση ότι ένας κάτοικός έχει συλληφθεί μεταβαίνουν στο δημαρχείο, όπου το καταλαμβάνουν ζητώντας από τον δήμαρχο να παραιτηθεί.

Η διαμαρτυρία των κατοίκων συνεχίστηκε με διάφορες εκδηλώσεις όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού μιας που ούτε οι αστυνομικές δυνάμεις έφυγαν από την περιοχή ούτε τα έργα σταμάτησαν. Το Μάιο πραγματοποιήθηκε γλέντι μπροστά από την είσοδο των εγκαταστάσεων της ΔΕΗ καθώς και δεύτερη πορεία από την πλατεία Ανεξαρτησίας στην Αγία Μαρίνα μέχρι το δημαρχείο της Ηλιούπολης, όπου και πάλι υπήρξαν μικροσυμπλοκές. Και στις δύο περιπτώσεις η συμμετοχή του κόσμου ήταν μεγάλη. Στις αρχές του καλοκαιριού στήθηκε ένα περίπτερο στην κεντρική πλατεία της Ηλιούπολης. Αποτελεί ένα σταθερό σημείο συνεύρεσης ατόμων που ασχολούνται με το θέμα και ένας διαρκής χώρος παρέμβασης και αντιπληροφόρησης με πλήθος εντύπων και μπροσουρών. Ακόμα να αναφέρουμε το διήμερο εκδηλώσεων με θέμα «να πάρουμε τις γειτονιές στα χέρια μας» που οργανώθηκε από την Αυτόνομη Πρωτοβουλία Κατοίκων Ηλιούπολης με συζήτηση και συναυλία στα μέσα Ιουλίου. Καθώς γραφόταν το κείμενο είχε ήδη ανακοινωθεί συγκέντρωση μπροστά από το 3ο Λύκειο Ηλιούπολης για την Τετάρτη 17/9.

Το κλίμα καταστολής που θέλησαν να επιβάλλουν η κυβέρνηση, οι δημοτικές αρχές και η αστυνομία δεν πέρασε. Αναμένονται εξελίξεις...

Ζήτω ο υπαρκτός σουρεαλισμός!

Μόνο αυτό μου ήρθε στο μυαλό ξεκινώντας να γράψω κάτι για τα νέα μέτρα παροχών της κυβέρνησης. Θυμήθηκα την αρχή μιας ταινίας του Bunuel όπου ο Ναπολέων ο Βοναπάρτης έχοντας νικήσει τους Ισπανούς, εμφανίζεται μπροστά τους και τους λέει «Ήρθα να σας απελευθερώσω». Μπροστά σ' αυτό το παράδοξο οι ισπανοί ανίκανοι να φωνάξουν «Ζήτω η ελευθερία», το οποίο θα ήταν σα να ζητωκραυγάζουν υπέρ του Ναπολέοντα, αρχίζουν να φωνάζουν «Ζήτω οι αλυσίδες».

Με τον ίδιο τρόπο όταν ο Σιμίτης ζητωκραύγαζε πάνω στα μπαλκόνια «Ζήτω οι παροχές» το μόνο που άφηνε να φωνάξουν οι από κάτω είναι «Ζήτω η λιτότητα».

Και εδώ αυτό ίσως πρέπει να το εξηγήσουμε λίγο. Φυσικά και είμαστε υπέρ των παροχών. Πιστεύουμε ότι μέχρι να φτάσουμε σε μια κοινωνία η οποία θα λειτουργεί με την αρχή «από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητες του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του» δεν θα ήταν άσχημο να πληρωνόμαστε πιο δίκαια. Το οποίο σημαίνει ότι δεν θα ήταν άσχημα οι εργαζόμενοι να παίρνουν πίσω μ' οποιονδήποτε τρόπο ένα μεγαλύτερο μέρος του κλεμένου ιδρώτα τους, ούτε κάποια στρώματα που πλήγονται περισσότερο (μακροχρόνια άνεργοι, γυναίκες, ηλικιωμένοι κλπ) να παίρνουν ένα μέρος του κοινωνικού πλούτου.

Τότε, θα μου πείτε, γιατί «Ζήτω η λιτότητα»;

Ε, λοιπόν να πως άρχισαν όλα.

Τα πρωτοβρόχια των παροχών άρχισαν μια βδομάδα περίπου πριν από το Ζάππειο όταν ανακοινώθηκε η αύξηση 7% στο ταμείο ανεργίας. Μωρέ μπράβο, σκέφτηκα, αλλά καλού-κακού πήρα και μια οικονομική εφημερίδα. (Οι οικονομικές εφημερίδες είναι

συνήθως πιο ειλικρινείς και αξιόπιστες και αυτό γιατί δουλειά τους δεν είναι να είναι μέσα προπαγάνδας όπως οι καθημερινές πολιτικές εφημερίδες -που στις μέρες μας όλες σχεδόν οι «ανεξάρτητες» συντάσσονται με την κυβέρνηση, έφαγαν όλες άλλωστε καλά- αλλά εργαλεία ενημέρωσης των μεγαλοστελεχών τα οποία πρέπει να ενημερωθούν για να πάρουν τις σωστές αποφάσεις για τις επιχειρήσεις). Ανοίγω και τι βλέπω, τα ψιλά γράμματα του συμβολαίου, οι άνεργοι για να πάρουν το επίδομα θα πρέπει να δουλεύουν παρτ-τάιμ στο δημόσιο. Μα αν δουλεύουν παρτ-τάιμ σκέφτηκα, μήπως δεν είναι πια άνεργοι; Πότε θα ψάξουν για δουλειά, πρώτα απ' όλα, που είναι ένα χρονοβόρο σπορ; Διαβάζω παρακάτω θα μπορεί να λείψει έως 2 φορές, μετά τι; Θα τον απολύουν; Προφανώς θα του κόβουν το επίδομα. Και κερατάς και δαρμένος. Μήπως θα τον διαγράφουν και από άνεργο; (Ετσι θα μειωθούν τα ποσοστά ανεργίας;) Σιγά μην είναι άνεργος αυτός, θα λένε, κανένας τεμπέλης θα' ναι που θέλει να κάθεται και να τρώει.

Μετά ανακοίνωσαν περικοπή 30% των εισφορών για το ΙΚΑ. Κάτσε σκέφτηκα, πριν δυο χρόνια δεν αύξησαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης γιατί δεν έβγαιναν τα ταμεία και τώρα μέσα σε δυο χρόνια τα ταμεία ξεχυλίζουν από λεφτά και πάρτε κόσμε; Κάτι δε μου άρεσε. Πάλι ψιλά γράμματα... Ωχ, μόνο το 1/4 περίπου από την δικιά μας εισφορά το υπόλοιπο 3/4 απ' των αφεντικών. Τώρα πια είχα συγχιστεί για τα καλά. Αν αυτό ήταν παροχή θα έπρεπε να αντιληφθώ ότι στην Ελλάδα σήμερα υπάρχει μια τάξη εργαζομένων που τρώει με χρυσά κουτάλια ενώ κάτω από το βάρος των παράλογων απαιτήσεων της στενάζει μια τάξη κακόμοιρων,

Θεσσαλονίκη
19-21
Ιούνη 2003

Από 1η Γενάρη έως 30 Ιούνη του 2003 η Ελλάδα ανέλαβε την προεδρία της ευρωπαϊκής ένωσης. Στο διάστημα αυτό πραγματοποιήθηκαν πολλές πορείες διαμαρτυρίας, σε διάφορα μέρη της Ελλάδας με αφορμή τις συνόδους κορυφής. Στις συνόδους αυτές συζητούνται διάφορα θέματα που αφορούν το Ευρωπαϊκό κράτος και στο τέλος της θητείας επικυρώνονται οι αποφάσεις.

Έτσι στο διάστημα 19-20-21 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε η σύνοδος κορυφής. Όλοι οι αρχηγοί των κρατών, με τα επιτελεία τους, που συγκροτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση μαζεύτηκαν στο ξενοδοχείο του Πορτο Καρράς στη Χαλκιδική που σηματοδοτήθηκε και το τέλος της Ελληνικής προεδρίας. Από τις 14 Ιουνίου ξεκίνησαν οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας στη Θεσσαλονίκη με διάφορα χάπενινγκς, συζητήσεις, συναυλίες κ.α.. Το τριήμερο 19-21 Ιούνη ήταν η κορύφωση της διαμαρτυρίας με πολυπληθείς συγκεντρώσεις και πορείες, στη Χαλκιδική και στη Θεσσαλονίκη. Όλες αυτές τις ημέρες ήταν εμφανή τα μέτρα ασφαλείας των κατασταλτικών μηχανισμών. Στις 20-21 τούς είδαμε και εν δράση πρώτα στη Χαλκιδική

όπου δεν δίστασαν να ηντίξουν στα δακρυγόνα το χωριό όπου γίνονταν οι διαμαρτυρίες και οι συγκρούσεις. Την επομένη ενώ όλοι οι φορείς και τα κόμματα είχαν τις τυπικές συγκεντρώσεις και πορείες τους, ένα άλλο μεγάλο κομμάτι των διαδηλωτών, αυτό του μπλακ μπλοκ και της αντεξουσιαστικής κίνησης Salonika 2003 ακολούθησαν το δρόμο της σύγκρουσης. Οι κατασταλτικές δυνάμεις με όσες δυνάμεις τους είχαν απομείνει και πολύ αγριότητα διέλυσαν αυτά τα δύο μπλόκ με μαζική ρίψη δακρυγόνων, κάνοντας πάνω από 100 προσαγωγές. Όλοι οι προσαχθέντες ξυλοκοπήθηκαν αγρίως και κατά τη προσαγωγή και κατά τη κράτηση, 29 πέρασαν από αυτόφορη διαδικασία, 22 απ' αυτούς αφέθησαν ελεύθεροι ύστερα από καταβολή εγγύησης και περιοριστικούς όρους, ενώ οι υπόλοιποι 7 προφυλακίστηκαν, όλοι τους με βαρύτατες κατηγορίες.

Αυτή ήταν η πρόβα τζενεράλε της αστυνομίας για τους ολυμπιακούς και την αντιμετώπιση μελλοντικών διαδηλώσεων.

Αλληλεγγύη

στους διωκόμενους
αγωνιστές

Άμεση απελευθέρωση
στους 7

προφυλακισμένους

πολιτικούς κρατούμενους

Διευκρινήσεις

Νήριον σημαίνει πικροδάφνη

Ορισμένες φορές τα κείμενα που δημοσιεύονται μπορεί να μην αποτελούν στο σύνολό τους αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας, ωστόσο την ευθύνη δημοσίευσής τους φέρει η γενική συνέλευση του στεκιού.

υποσιτισμένων εμποροβιομηχάνων, την οποία και θα έπρεπε να ενισχύσουμε.

Όταν ήρθε η μέρα του Ζαππείου ήμουν σχεδόν τσαντισμένος. Ένοιωθα λίγο ιθαγενής, θα αγόραζα φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Δεν ήξερα πως έπρεπε να αντιδράσω, καλού-κακού απομάκρυνα κάθε βαρύ και αιχμηρό αντικείμενο από δίπλα μου, πήρα ένα κουτί χάπια για την πίεση του παππού να τα' χω δίπλα μου, αχρείαστα να' ναι και πάτησα το κουμπί.

Σταδιακή μείωση του ανώτατου συντελεστή φορολογίας ατόμων απ' το 40% στο 35% (12,5% ποσοστιαία μείωση) ανάλογη μείωση και στα υπόλοιπα ποσοστά π.χ. από 15% στο 13% περίπου. Τιμαριθμική προσαρμογή του αφορολόγητου ορίου (θα επανέλθω) αλλά ταυτόχρονη κατάργηση όλων των μειώσεων πλην αυτών για παιδιά. (Θα αρχίσουμε να βλέπουμε αγγελίες: "ζητείται νέος ή νέα για τεκνοποιία για λόγους φοροαπαλλαγής"). Τέρμα οι αφορολόγητες δαπάνες για νοσηλεία, ιατρικά έξοδα, τόκους στεγαστικών δανείων, ενοίκια πρώτης κατοικίας, ασφάλιστρα, ασφαλιστικές εισφορές. Χμ... για να δούμε:

Ας πάρουμε 957 Ευρώ μισθό το μήνα ... με τα δώρα 13.400 Ευρώ το χρόνο.

Με το παλιό σύστημα 10.000 το αφορολόγητο όριο αν έχεις και ένα ενοίκιο 300 Ευρώ το χρόνο $300 \times 12 = 3600$ Ευρω φοροαπαλλαγή... Δεν πληρώνει.

Με το νέο σύστημα 10.800 το αφορολόγητο, 2.800 που μένουν με 13%. Ωχ, 338 Ευρώ φόρος. Την πάτησε ο φίλος μας.

Ενώ ας πουμε ότι ήταν μεγαλοεπιχειρηματίας: 200.000 Ευρώ το χρόνο. Ενοίκιο δεν έχει (είναι ιδιόκτητο και το σπίτι και η εξοχική βίλα).

Με το παλιό σύστημα 10.000 με $0\% = 0$ Ευρω, + 3.400 με $15\% = 510$ Ευρω, +10.000 με $30\% = 3.510$ Ευρω, +176.600 με $40\% = 70.640$ Ευρω. Σύνολο 74.660 Ευρω.

Με το νέο σύστημα 10.800 με $0\% = 0$ Ευρω, + 2.600 με $13\% = 338$

Ευρω, 10.000 με $26\% = 2.938$ Ευρω, +176.600 με $35\% = 61.810$ Ευρω. Σύνολο 65.086 Ευρω.

Σταδιακή μείωση από 35% σε 30% του συντελεστή φορολογίας επιχειρήσεων. Απελευθέρωση του ωραρίου... Δώστε κάτι παραπάνω ρε παιδιά, πεινάνε οι άνθρωποι.

Αυξήσεις στο ύψος του πληθωρισμού συν το μισό της αύξησης του ΑΕΠ (εντάξει τα παραλένε λίγο αλλά έρχονται και εκλογές). Και εδώ μου γεννιέται η εξής απορία (πέρα από το γεγονός πως αδυνατώ ακόμα να καταλάβω πως υπολογίζεται ο πληθωρισμός και ενώ τα πράγματα που αγοράζω μου φαίνεται να ακριβαίνουν 20 με 30%, τελικά μου λένε ότι η ζωή ακρίβηνε 3%): αν το αφορολόγητο όριο θα ανεβαίνει σύμφωνα με τον πληθωρισμό, οι μισθοί (έτσι μας λένε) σύμφωνα με τον πληθωρισμό συν το μισό της αύξησης του ΑΕΠ (περίπου 4 δια 2 = 2% ακόμα) τότε όλο και περισσότεροι θα περνάνε το αφορολόγητο όριο τελικά, χωρίς να ανεβαίνει στην ουσία το βιωτικό τους επίπεδο.

Διαλύονται οι συλλογικές συμβάσεις, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Ανοίγει η πόρτα στο παρτ-παρτ-τάιμ (ημί-ημι-απασχόληση;) δηλαδή εργασία για 2 ή 3 ώρες. (Αυτός θα θεωρείται εργαζόμενος και ο άνεργος που θα δουλεύει 4 ώρες σε δημόσια υπηρεσία άνεργος; Θα αναγκαστεί ο Μπαμπινιώτης να βγάλει καινούργια έκδοση).

Μείον 15% τελικά και όχι 30% το μισθολογικό κόστος (κρατήσεις μισθών) αλλά όπως φαίνεται όλο από τις κρατήσεις των αφεντικών.

«Η στρατηγική μας για την ανάπτυξη της γεωργίας και της υπαίθρου δεν μπορεί παρά να περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις για τις προκλήσεις που δημιουργεί η ανάπτυξη της βιοτεχνολογίας...» Δεν άκουσα καλά. Και τα μεταλαγμένα στις παροχές;

Ως εδώ όχι άλλες παροχές. «Ζήτω η λιτότητα».

- "Μάνα πιάσε την κατσαρόλα.

- Που πάμε παιδί μου;

- Στο δρόμο μάνα... Στο δρόμο..."

-1, Προ Ολυμπιάδας

Δυο χρόνια μετά το κλείσιμο του αεροδρομίου στο ελληνικό, μαγειρεύονται νέα σχέδια για την τύχη των εγκαταστάσεων. Έτσι ανακοινώθηκε πως μεταολυμπιακά - μιας και ο χρόνος στην Ελλάδα μετρείται πλέον με σημείο μηδέν την έναρξη του αεροδρομίου θα γίνει μητροπολιτικό πάρκο. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι να πωληθούν 1000 με 1500 στρέματα από τα 5000 συνολικά για εμπορικές εγκαταστάσεις, ξενοδοχεία, κλπ που θεωρούνται μια ελκυστική επένδυση τόσο για το ξένο όσο και για το ντόπιο κεφάλαιο. «Θα κατασκευαστεί λοιπόν ένα μητροπολιτικό πάρκο που δεν θα έχει τίποτα να ζηλέψει από τα αντίστοιχα πάρκα των ευρωπαϊκών μητροπόλεων» όπως δήλωσε ο Σημίτης. Γιατί θα έχει απ'όλα, και εμπορικά κέντρα και αθλητικές εγκαταστάσεις και γκαράζ και συνεδριακό κέντρο και ξενοδοχεία και τεχνητή λίμνη και εισιτήριο για την είσοδο. Όσο για δέντρα, δύσκολο. Το πιο πιθανό είναι να μη φυτρώνει τίποτα πάνω στο μολυσμένο από κηροζίνη έδαφος, αλλά αυτό δεν είναι πρόβλημα αφού υπάρχει ο χλοοτάπητας με ωραιότατο γκαζόν που πάει σετ με ταμπελίτσες : μην πατάτε το πράσινο και απαγορεύονται οι σκύλοι. Έτσι λοιπόν το μητροπολιτικό μας πάρκο είναι πιο πιθανό να μοιάζει με φουτουριστικό μεταμοντέρνο τοπίο από γυαλί, μέταλλο και άλλα, παρά με ένα χώρο πρασίνου.

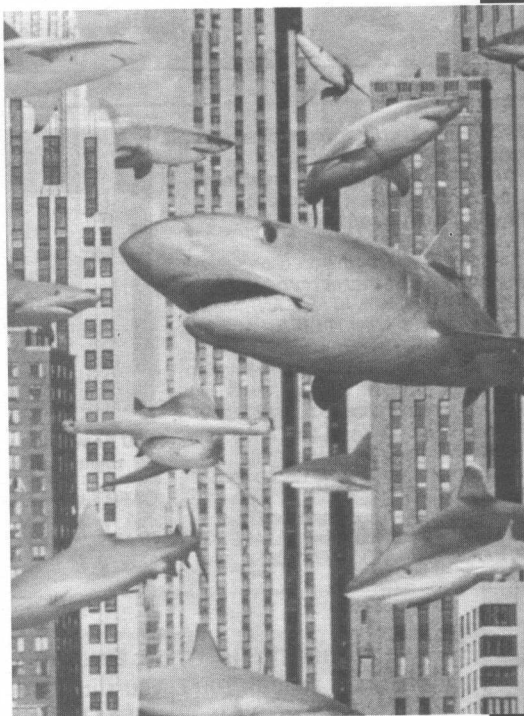
Όλα αυτά όμως για την μεταολυμπιακή χρήση του πρώην αεροδρομίου, γιατί προολυμπιακά το Ελληνικό θυμίζει πολύ το Γκουαντανάμο. Σ'ένα τμήμα των εγκαταστάσεων λειτουργεί ένα κέντρο υποδοχής ή αλλιώς ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης στο οποίο οδηγούνται μετανάστες μετά την σύλληψή τους από τη νεοσύστατη ομάδα δίωξης λαθρομετανάστευσης. Οι συνθήκες κράτησής τους είναι πολύ χειρότερες από μιάς κανονικής φυλακής ενώ ακόμα και τα στοιχειώδη δικαιώματα για κρατούμενους είναι ανύπαρκτα. Τα επισκεπτήρια όταν δεν είναι απαγορευμένα είναι αυστηρά ελεγχόμενα, πίσω από τζάμια. Η τηλεφωνική επικοινωνία είναι αδύνατη. Το φαγητό είναι ελάχιστο και κακής ποιότητας. Τα αποχωρητήρια είναι τουλάχιστον ανεπαρκή ενώ η απαγόρευση της βραδυνης εξόδου από τους θαλάμους ακόμα και για την ικανοποίηση σωματικών αναγκών έχει δημιουργήσει τραγικές συνέπειες για την υγείνη των χώρων και όσων βρίσκονται μέσα σ'αυτούς. Ο κάθε κρατούμενος δικαιούται μόνο τρία λεπτά πλύσιμο την εβδομάδα ενώ οι κουβέρτες και άλλα στοιχειώδη μικροαντικείμενα είναι ανύπαρκτα.

**Όσο κυριαρχεί η οικονομία της αγοράς
οι δημόσιοι χώροι θα είναι εμπόρευμα.**

**Όσο κυριαρχεί το κεφάλαιο
η φύση θα έχει αντίτιμο.**

**Όσο δείχνουμε ανοχή σε ρατσιστικές αντιλήψεις
θα χτίζονται στρατόπεδα συγκέντρωσης.**

**Όσο η γη χωρίζεται σε κράτη
θα υπάρχουν άνθρωποι που θα θεωρούνται λαθραίοι.**

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

Οκτώβρη - Νοέμβρη

10 οκτωβρη • ώρα 8.30 μ.μ.
προβολή ταινίας:

**Η τελετη
κλωντ σαμπορλ**

17 οκτωβρη • ώρα 8.30 μ.μ.
προβολή ταινίας:

**THE BIG ONE
μαικλ μουρ**

24 οκτωβρη • ώρα 8.30 μ.μ.
προβολή ταινίας:

**σταυροι στο
μετωπο**

στανλεϊ κιουμπρικ

31 οκτωβρη • ώρα 8.30 μ.μ.
προβολή ντοκυμαντερ:

**WE AREN'T BLOCK-
ING TRAFFIC**

WE ARE TRAFFIC

**για το ποδηλατικο
κίνημα CRITICAL MASS**

2 ΝΟΕΜβρη • ώρα 10.00 π.μ.

ποδηλατοδρομια

στον υμηττο

**εκκίνηση απο το
ελευθεριακο στεκι**

πικροδαφνη

8 ΝΟΕΜβρη • ώρα 6.30 μ.μ.

προβολη VIDEO

**εκδηλωση για τα
μεταλλαχμενα**

Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥΣ.

Πριν ένα χρόνο σχεδόν δύο συνομήλικοί μου, 20 και 22 ετών, έχασαν τη ζωή τους. Αυτό το γεγονός έγινε αφορμή να ξανασκεφτώ ένα θέμα που λίγο-πολύ όλοι έχουμε παιδέψει στο μυαλό μας. Το θέμα των ναρκωτικών.

Ξεκινώντας πρέπει να ξεκαθαρίσω ότι δεν μιλάω ως ειδήμων-κοινωνικός λειτουργός-ψυχολόγος-δημοσιογράφος, άλλωστε δεν έχω τη θεωρητική κατάρτιση για να κάνω κάτι τέτοιο. Η κατάρτισή μου είναι αποτέλεσμα των εμπειριών που μου έχει «προσφέρει» η άθλια κοινωνία της ανισότητας και του κέρδους. Από τη θέση αυτού που βιώνει λοιπόν, αντιμετωπίζω με περιφρόνηση και εχθρότητα τους προαναφερθέντες «ειδικούς», οι οποίοι μιλάνε για ουδένποτε αλλάζοντας απλώς υφάκι, ανακατεύουν σε μία κουβέντα τα ναρκωτικά με το δώρο που έκανε η φίλη της σκυλούς στη σκυλού, κρύβουν τα αληθινά αίτια του προβλήματος με σκοπό να συντηρήσουν την υπάρχουσα κατάσταση από την οποία άλλωστε τρέφονται και οι ίδιοι. Τώρα, οι ανυποψίαστοι ίσως να σκεφτούν: «Τι λέει μωρέ αυτός και τι συμφέρον έχει ένας ψυχολόγος να κρύψει από έναν πικραμένο πατέρα τα αίτια που σκότωσαν το παιδί του;». Λοιπόν ας πούμε ότι ο νεαρός φοιτητής ψυχολόγος ξεκινά με τα πιάτα αγνά κίνητρα. Μπαίνει σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο ελέγχεται από τους πλούσιους, οι οποίοι φυσικά το χειρίζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να συνεχίσουν να είναι πλούσιοι (δηλαδή να υπάρχουν φτωχοί). Δίνουν λοιπόν στο φοιτητή τις γνώσεις που χρειάζεται για να δουλεύει για λογαριασμό τους. Σε περίπτωση που ο φοιτητής δε μασάει και καταλαβαίνει τι παίζεται έχει δύο πιθανότητες, ή ξεκινά ως αγωνιστής και αν καταφέρει να περάσει στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα υιοθετεί τις απόψεις που τον συμφέρουν, ή παραμένει αγωνιστής χωρίς ποτέ να βγαίνει στα τηλεοπτικά παράθυρα (δεν σε καλούν αν λες την αλήθεια) και με ένα μηδαμινό μεροκάματο, καθώς ένας εικοσιτετράωρος ψυχολόγος όπως η τηλεόραση πείθει πως αυτός είναι κομπογιαννίτης. Όταν ο πικραμένος γονιός λοιπόν, φορτωμένος με ένα πελώριο «γιατί» και με ένα μίσος να караδοκεί, ζητά εξηγήσεις από τον πολυδιαφημισμένο ψυχολόγο, αυτός αντιλαμβάνεται πως αν όλοι οι πικραμένοι γονείς συνειδητοποιήσουν τα γιατί και δουν ξεκάθαρα τους υπαίτιους, ένα ταξικό πλέον μίσος θα περάσει πάνω από τα δικά τους κεφάλια. Αποπροσανατολίζει λοιπόν δίνοντας αφηρημένα αίτια όπως «η κακιά συγκυρία», «η εφηβεία», «η περιέργεια» κ.λ.π.

Στο καπιταλιστικό σύστημα στο οποίο ζούμε, ύψιστη αξία είναι το κέρδος. Όσο υπάρχει κέρδος τα ναρκωτικά θα είναι κοινωνικό πρόβλημα και όσο κάποιοι επιζητούν περισσότερα κέρδη θα έχουμε περισσότερα θύματα. Αυτοί λοιπόν οι κάποιοι (που είναι αρκετά συγκεκριμένοι) εκμεταλλεύονται έναν ολόκληρο μηχανισμό ο οποίος λειτουργεί για λογαριασμό τους.

Η πρώτη ζημιά γίνεται με τη θρησκεία. Ο άνθρωπος έχει κάποιες αδυναμίες, αντί να δημιουργεί δυνατούς ανθρώπους, δίνει τη θρησκεία. Η θρησκεία όμως είναι

κάτι που έμπρακτα δεν σε βοηθά να αμυνθείς, ίσα-ίσα είναι ευκολότερο να «αμαρτήσεις» και μετά την εξομολόγηση να νιώδεις μια χαρά, από το να σε βασανίζουν οι τύψεις και η συνείδησή σου. Η θρησκεία διαγράφει από πολύ νωρίς τις περισσότερες απολαύσεις ως απαγορευμένες, ενώ για τα ναρκωτικά μιλάει πολύ αργότερα ή και ποτέ. Ύστερα έρχεται το σχολείο. Από την πρώτη κιόλας τάξη έχουν τοποθετηθεί σε όλους οι ταμπέλες που θα κουβαλάνε για μια ζωή: ΚΑΛΟΣ - ΚΑΚΟΣ. Δύσκολα ξεφεύγεις από αυτό γιατί το πιστεύεις και ο ίδιος. Κάθε παιδί είναι διαφορετικό, στο σύστημα που ζούμε όμως δεν χωράει η διαφορετικότητα. Χρήσιμος είναι ο νορμάλ άνθρωπος, αυτός δηλαδή που με τη λιγότερη δυνατή προσπάθεια αποδέχεται το ρόλο του ρομπότι στην κοινωνία των ρομπότι. Όποιος περιφρονεί τις εξισώσεις γιατί δεν βλέπει μέσα από αυτές την ευτυχία, όποιος έχει άλλου είδους κλίσεις, στα αρχίδια μας. Αν δεν ξέρει να κλίνει το λύω είναι άχρηστος, όποιος έχει φοβερό χιούμορ, όποιος, όποιος, ...Απλά και ωμά όποιος του λέμε μάθε το και λέει γιατί = άχρηστος. Γι' αυτό οι πιο μίζερες υπάρξεις διατρέπουν στο σχολείο ενώ οι πιο ενθουσιώδεις και αγαπητές σε όλους όχι. Κάπου στο γυμνάσιο τα πράγματα αρχίζουν να δυσκολεύουν από χίλιες πλευρές. Αν οι γονείς έχουν ακούσει όσους τους έλεγαν ότι το παιδί τους έχει πρόβλημα προσαρμογής, κ.λ.π. και δεν έχουν καταφέρει να διοχετεύσουν τη δημιουργικότητα του παιδιού τους σε άλλα πράγματα, τότε ο νέος αρχίζει να βρίσκει άλλου είδους ασχολίες για να γεμίσει το χρόνο του και εκεί αρχίζουν να εμφανίζονται ασχολίες. Επιχρυσωμένες με underground στοιχεία και με την ψευδαίσθηση ότι εναντιώνεσαι σε όλα αυτά που σε έχουν στο περιθώριο. Παίζουν βέβαια το ρόλο τους και τα τσιγαράκια και το «αδωό» αλκοόλ που από μικρό το παιδί το βλέπει στο μεσημεριανό τραπέζι και ένας κόσμος ασχρός που εύκολα οδηγεί σε τάσεις αυτοκτονίας και ο στρατός που πάει να πειθαρχήσει τους απείθαρχους στα είκοσί τους και τα χάπια που στο στρατό κυκλοφορούν πιο εύκολα από το χασίς και έξω η ίδια κωλοκατάσταση που σε έμπλεξε θα σε βοηθήσει να ξεμπλέξεις; Και να σκέφτεσαι κάτι «φιλαράκια» που ήταν και χειρότερα από εσένα αλλά είχαν φράγκα, πλακώθηκαν στα ιδιαίτερα, βγάλανε μία ιδιωτική σχολή και ο μπαμπάς τους έκανε μαγαζάτορες και εκεί που τους φτύνανε, τους έχουν με το σεις και με το σας και γάμησέ τα. Στην τελική τα έχω πάρει πολύ άσχημα για να κάθομαι να γράφω, όποιος δεν καταλαβαίνει ότι η κατάσταση θα αλλάξει μόνο όταν αντί να θάβουμε τους φίλους μας και τα παιδιά μας θάψουμε τους αληθινούς υπαίτιους, μπορεί να ανταμειφθεί με μια δέση στο χόμα.

**Εκδίκηση για όλους αυτούς που σκόρπαγαν ζωή
και ανταμείφθηκαν με θάνατο.**

Των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν!!!

Πορφυρές ανατέλουν οι μέρες των αμέτρητων καταναγκασμών κάτω από ένα σκοτεινό ήλιο γεμάτο τρόμο. Ποτέ στην ιστορία των ανθρώπων κοινωνιών τόσοι πολλοί άνθρωποι δεν αναζήτησαν οικειοθελώς την θανατερή αποστηρωμένη ατμόσφαιρα ενός νεκροτομείου, δεν επιθύμησαν την άκρα ησυχία του περιβάλλοντος χώρου ενός νεκροταφείου.

Ο φόβος, όχι σαν προσδιορισμός μιας πάνοπλης εξουσίας που ελέγχει το σύνολο της ζωής και διαχειρίζεται τις ανθρώπινες υποθέσεις προς όφελός της (προσδιορισμός ο οποίος θα λειτουργούσε ταυτόχρονα θετικά αυξάνοντας τη συνειδηση, ακτινογραφώντας τα θεμέλια στο βασίλειο του τρόμου), αλλά σαν αντανάκλαση ενός κατόπτρου που γυρίζει πίσω ως αόριστος φόβος και εμβολιάζει τις ζωές περικαρακώνοντας και δημιουργώντας τις ανελεύθερες και ασφυκτικά κλειστές κοινωνίες, που ανοικοδομούνται στο όνομα της μιάς ή της άλλης ανορθολογικής φοβίας, που αναδεικνύει κάθε φορά η κυριαρχία.

Αυτό καταμαρτυρούν εξάλου οι πόλεις μας, που εγκλωβισμένες στη χωροταξία της καταστολής και με άξονα την προώθηση του εμπορεύματος και της ευκολής διακίνησης του μας πνίγουν σε προδιαγεγραμμένες διαδρομές γεμάτες άγχος που εκλαμβάνουμε την παρουσία του άλλου σαν απειλή και μόνιμο εμπόδιο. Ιστορίες καθημερινής σχιζοφρένειας στο χάρτη του αστικού τοπίου κεντάνε τη μιζέρια στο προσωπικό βίωμα και υψώνουν τον φράχτη στην επικοινωνία της άμεσης επαφής αφού κατακερματίζουν την προσωπικότητα σε αμέτρητους αλλότριους ρόλους-προσωπεία.

Κάμερες σε κάθε γωνιά του δρόμου καταγράφουν την συμπεριφορά μας, ελεγχόμενες ζώνες που μας απαγορεύεται η είσοδος, δορυφόροι που βλέπουν και ακούνε τα πάντα, εξακριβώσεις, μπλόκα και αστυνομία της γειτονιάς, αύριο αστυνομία του μυαλού και της ελεύθερης σκέψης. Και όλα αυτά κάτω από μια προπαγάνδα που σφυρηλατεί με φόβο και εκπαιδεύει στον τρόμο, η τηλεοπτική δικτατορία του πλουραλιστικού μας συστήματος. Σε αυτές τις πόλεις, η αλήθεια είναι ότι μόνο σαν εργαζόμενος ή καταναλωτής μπορείς να ζήσεις, αφού κάποια άλλη συμπεριφορά θεωρείται ύποπτη, ιδίως εάν το χρώμα ή το ντύσιμό δε συνάδει με το πρότυπο του ευηπόληπτου πολίτη τότε και μόνο η παραμονή σου παραπάνω χρόνο σε ένα σημείο ή η ένταση της φωνής σου είναι σίγουρο ότι θα κινητοποιήσει εναντίον σου τα όργανα της τάξης.

Το παράλογο δεν βρίσκεται στα μέτρα που παίρνει η έκαστη εξουσία για να προστατεύσει τα προνόμια της και να διασφαλίσει της συνέχειά της, αλλά στο έδαφος που

βρίσκει για να πείσει την κοινωνία να ταυτιστεί μαζί της και αμαχητί να παραχωρήσει δικαιώματα και ελευθερίες που μέσα από αγώνες είχε εδραιώσει. Υπό ένα καθεστώς έκτακτου κινδύνου, όπως το προβάλλουν οι κυβερνήσεις μας, υπογράφονται διακρατικές συμφωνίες και εφαρμόζονται πρωτοφανή μέτρα ελέγχου που αναιρούν το νομικό σύστημα, την ουσία δηλαδή της ίδιας της αστικής δημοκρατίας. Οχυρωμένες οι πολιτείες υψώνουν το τοίχος του φόβου, σε έναν κόσμο που ξεχνά εναγωνίως το χαμένο νόημα, σ'ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον απάνθρωπων οικονομικών μεγεθών. Ταυτόχρονα η ανασφάλεια πλημμυρίζει κάθε πτυχή του κοινωνικού βίου, εφόσον επιλέγουμε να κρυβόμαστε μέσα σε συστήματα συναγερμών και ησυχάζουμε τους φόβους μας πίσω από τεθωρακισμένες πόρτες ασφαλείας θεωρώντας το έξω ως κόλαση. Αυτό είναι κάτι που δεν οφείλεται τόσο σε αντικειμενικούς παράγοντες αλλά περισσότερο σε ψυχολογικά αντανάκλαστικά που καλλιεργεί μεθοδικά η επιστήμη της χειραγώγησης και της καταστολής.

Ειδήμονες στη ψυχολογία της μάζας είναι έτοιμοι να ενεργήσουν για να τιθασεύσουν τις ανθρώπινες ορμές και να ματαιώσουν τις ανθρώπινες επιθυμίες. Εργαστήρι των εφαρμογών τους η ίδια η κοινωνία, όπου χειρουργούν καθημερινά λοβοτομώντας την ίδια τη ζωή.

Η αίσθηση ενός παγωμένου αντικειμενοποιημένου κόσμου, σαν εμπόρευμα σε βιτρίνα, σαν ακίνητη λήψη φωτογραφίας στο πέρασμα του χρόνου, δεν μπορεί να κρατήσει πολύ. Όσο όμως και αν αισθάνεται περικαρής η εξουσία για τις νίκες της και τη διάνοιξη του ανθρώπινου πυρήνα στα πειράματα της, οι δονήσεις αυξάνουν επανασυντονίζοντας τη συλλογική συνειδηση προς ξεχασμένες συλλογικές. Και αυτό όχι σαν ελπίδα μιας πίστης, αλλά σαν ζύπνημα της μνήμης από τα βάθη των πρωτόγονων κοινωνιών μας και επαναπόκτησης των τρόπων - που ανέπτυξαν στο διάβα της ιστορίας τους οι οργανωμένες κοινωνίες - για να αντιμετωπίσουν τον πραγματικό κίνδυνο ή τον ανορθολογικό φόβο υπερβαίνοντας ακόμα και τον ίδιο το θάνατο με τη γιορτή και το τελετουργικό γλέντι.

Τα τείχη του φόβου θα σαρωθούν μες τη γιορτή του επαναστατικού μας οίστρου, τη στιγμή που θα επανασυντονιστούμε τους χώρους και απωθήσουμε τις εμπορευματικές σχέσεις. Όταν ανακαλύψουμε ξανά τη γλώσσα της αλήθειας και αποδώσουμε στη ζωή τα πραγματικά της νοήματα έξω από τις εξουσιαστικές επιβολές. Όταν τελικά υπερβούμε τους φόβους μας και αντικρίσουμε κατάματα τους εφιάλτες που μας κρατάνε δέσμιους στα άγχη και τις ανασφάλειες των ατομιστικών επιλογών μας.

«είμαστε τα παιδιά ενός ερειπωμένου κόσμου που προσπαθούν να αναγεννηθούν σ'έναν κόσμο που πρέπει να ξαναδημιουργηθεί. Το να μαθούμε να είμαστε άνθρωπινα είναι η μόνη ριζοσπαστικότητα».

Ραούλ Βάνεγκεμ

